

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/575/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216210
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612216210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 30. 01. 2014 č. k. 13C/128/2012 - 44, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol v celom rozsahu návrh, ktorým sa žalobca voči žalovanému domáhal uloženia povinnosti zaplatiť náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci postupom Okresného súdu Lučenec. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým, že súd rozhodol o udelení poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, preto ani neexistuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Uviedol, že v predmetnej veci (exekučná vec Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9Er/439/2009) bolo zistené, že súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03. 06. 2009, podaním zo dňa 04. 06. 2009 vyzval súd súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy, tento na výzvu reagoval dňa 14. 10. 2009 žiadosťou o predĺženie lehoty, zmluvu predložil až 21. 11. 2013. Tvrdenie žalobcu o tom, že o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté po stanovenej 15-dňovej lehote je pravdivé, napriek tomu nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Poukazoval na to, že žalobca tvrdí, že zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu v podobe prietáhov v konaní. Okresný súd vyjadril svoj názor, že pokiaľ ide o otázku prietáhov v konaní, všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalobca sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR nedomáhal. Namietané rozhodnutie okresného súdu tiež nemožno hodnotiť ako nezákonné a s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. uviedol, že súd konajúci o náhrade škody pri posudzovaní nároku na náhradu škody môže vychádzať z existencie prietáhov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli

konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia majúceho za následok prietahy v súdnom konaní, v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Okrem toho prvostupňový súd uviedol, že žalobca nepreukázal ani existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, označil za hypotetické. Navyše v danej veci exekúcia naďalej prebieha a aj preto zatiaľ žiadna tvrdená škoda žalobcovi vzniknúť nemohla. V prípade uplatňovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva, a preto nie je preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by mala byť poskytnutá jej náhrada v peniazoch. Podľa názoru prvostupňového súdu nemožno opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu. Práve činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov v posledných rokoch vynútila pozornosť všetkých zložiek štátnej moci na ochranu spotrebiteľských práv. Podľa záveru prvostupňového súdu žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, rovnako súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Pri zohľadnení osoby poškodeného (aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 511/2003 Z. z.) a vnímanie jeho doterajšieho pôsobenia (spoločnosť s negatívnou povestou využívajúcou neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, preto neexistuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., súd dospel k záveru, že právo žalobcu premlčané nie je.

Proti rozsudku okresného súdu podal v stanovenej lehote žalobca odvolanie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec okresnému súdu na opätovné prejednanie. Okresnému súdu vytýkal, že jeho rozhodnutím mu bolo opreté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď rozhodnutie zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu. Žalobca svojím podaním upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudca, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, má byť z konania vylúčený. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nemení nič na tom, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Ústne pojednávanie vo veci pripúšťalo odklad, nebolo neodkladným úkonom v danej situácii, a preto vec nemala byť meritórne prejednaná. Tvrdil, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých svoje rozhodnutie založil, došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach vytýka súdu, že úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla, rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Vytýka súdu, že odôvodnenie rozsudkov vytvára formulárovým spôsobom, nedodríava právo žalobcu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v zmysle ktorého je nutné poznať premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís súd dospel v konkrétnom, individuálnom a skutkovo ojedinelom prípade. Poukazuje na to, že v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania hodlal predložiť dôkazy o výške majetkovej škody aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenia zabezpečil. Súd neprípustne skrátil dokazovanie na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Vytýka súdu, že nevysvetlil, prečo nekonštatoval porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Rozhodnutiu vytýka rozporupnosť, keď napriek

zisteniu porušenia práva toto nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Práva žalobcu boli porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty a tento fakt vyplýva z vykonaného dokazovania. Všetky ďalšie úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil, o podstate a rozsahu podnikateľského rizika, označil za irelevantné.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne s tým, že na odôvodnenie prvostupňového súdu v podrobnostiach v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. odkazuje.

K podanému odvolaniu odvolací súd uvádza:

Odvolací súd nesúhlasí s názorom vyjadrenom v odvolaní, že okresný súd porušil právo účastníkov na spravodlivý proces. K námietke, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Samá skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa domáha žalobca náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu, dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti žalobcu namietajúceho porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho-ktorého okresného súdu. Zo spisu v súdnej veci odvolací súd zistil, že zákonný sudca JUDr. Ján Šulaj nebol v súdnej veci sp. zn. 13C/128/2012 vylúčený (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16NcC/104/2012-14 zo dňa 09. 10. 2012). Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku, že žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov a nemal možnosť sa k týmto vyjadriť, resp. navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V označenej veci nešlo o zložité dokazovanie, skutočnosť o oneskorení vydání poverenia na vykonanie exekúcie je zistiteľná z exekučného spisu, ktorý je pripojený k predmetnému spisu v tejto veci. Podľa názoru odvolacieho súdu o rozhodujúcich skutočnostiach vyplývajúcich z tohto spisu musel byť žalobca oboznámený už pred tým, ako podal žalobný návrh, pretože práve tieto skutočnosti sú uvádzané ako rozhodujúce v jeho žalobnom návrhu, ktorým sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Za zmatečnú považuje odvolací súd námietku, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keď je bez akýchkoľvek pochybností zo spisu zistiteľné, že prvostupňový súd v danej veci včas vytyčil pojednávanie, právny zástupcu žalobcu prevzal predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 30. 01. 2014 (prevzaté dňa 14. 01. 2014), žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť a navrhol rozhodnúť bez jeho účasti, žalobca sa nezúčastnil pojednávania bez ospravedlnenia. Bol preto možný postup, ktorý zvolil prvostupňový súd, to znamená rozhodnúť v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzatvára, že v danom prípade nebolo preukázané, že by prvostupňový súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces.

K veci samej odvolací súd uvádza, že nie je sporná skutočnosť, že prvostupňový súd konštatoval, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo vykonané v zákonom určenej lehote. Zároveň však poukázal na skutočnosť, že v označenej veci (nakoľko ide o spotrebiteľskú vec) bolo toto prekročenie lehoty ospravedlniteľné, pretože bolo potrebné zo strany súdu preskúmať, či žiadosť alebo návrh či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Vzhľadom na túto skutočnosť vyzval exekútora o doručenie potrebných listinných dôkazov v tejto veci, konkrétne úverovej zmluvy, ktorá bola doručená s veľkým oneskorením. Pokiaľ ide o otázku majetkovej škody, jej skúmanie v prípade, ak súd nekonštatuje nesprávny úradný postup, je nadbytočné. Napriek tomu v preskúmvanej veci odvolací súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu v tom, že tvrdená majetková škoda je v tejto veci skutočne hypotetická, pretože exekúcia naďalej prebieha.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s dôvodmi, ktoré v tomto smere v napadnutom rozsudku uviedol prvostupňový súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (na strane 14 napadnutého rozsudku).

Vzhľadom na uvedené, ako aj dôvody, ktoré uviedol súd prvého stupňa a ktoré nepovažuje za dôležité odvolací súd v tomto rozhodnutí opakovať, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, tomuto v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli, a preto súd rozhodol, že žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.